

Adwentu idzie nowy czas

t. i m.: T. Sikora

1. Ad - wen - tu i - dzie no - wy czas, w u -
2. I - za - jasz, pro - rok, wo - łał już: Pro -
3. Za - sta - nów się nad ży - ciem swym, w ad -
4. W ciem - no - ści już nie mu - sisz żyć, patrz

3
śpie - niu ludz - kim wo - ła nas: o - twórz - cie ser - ca
stuj - cie dro - gi, ścież - ki Mu, pod - nieś - cie bra - my
wen - tu cza - sie, w ci - szy tej, wy - ha - muj, zwol - nij
w świa - tło i do świa - tła idź, byś Bo - żą jas - ność

6
swe! Przyj - mij - cie do nich Kró - la chwał, by
swe! Po - ko - ju Ksia - że zbli - ża się, od -
już! W po - śpie - chu, w bie - gu stra - cisz cel, nie
miał! Mie - szkań - ców zie - mi ol - śni blask, gdy

9
w każ - dym ser - cu miej - sce miał! Gdy przyj - dzie do nas
wiecz - ny Oj - ciec nam Go śle. Dziś da - ny jest nam
poj - miesz w czym jest ży - cia sens! Bóg Sło - wem swym o -
w no - wym nie - bie bę - dą trwać. Bóg no - wą zie - mię

12
w ci - chą noc, w sła - bo - ści Je - go moc.
Bo - ży Syn, więc przyj - mij Go i ty!
strze - ga nas, w a - dwen - tu Pa - na czas!
stwo - rzy znów wszech - mo - cą swo - ch słów.